

„Moje soukromí! Nekoukat, nešťourat!“

Domácí slohová práce

Co chápete pod pojmem soukromí? Je pro vás důležité – proč ano, proč ne? Měli bychom si soukromí vážit? V čem se o ně obáváte? Jaké máte zkušenosti s jeho respektováním? Jaké vidíte problémy s jeho dodržováním ve vztahu k vám i k druhým? Co by se podle vás mělo zlepšit v jeho zabezpečení?

Já osobně si pod pojmem soukromí představuji všechno co člověk prožívá, dělá, všechny myšlenky, vztahy... Je to jakási vnitřní koule, která je určitým základem osobnosti a na ní se nabalují další a další věci. Je na každém z nás, co už považuje za soukromé a co ještě je ochoten zveřejňovat, hranice si každý určuje sám. Jak? To je na něm.

Myslím si, že je to hrozně moc důležitá věc, v podstatě to vymezuje naši osobnost, nějak nás tvaruje a modeluje. Když někdo naše soukromí naruší, vlastně začne narušovat naši osobnost a psychiku, naruší ten náš základ na kterém si vše budujeme. Ano, jsou lidé, kterým do našeho soukromí dáváme nahlédnout, ale to bývají lidé, kterým bezmezně věříme a kteří nám tím, že sdílejí naše určité části soukromí pomáhají upevňovat naši osobnost.

Zajisté je to věc, které bychom si měli vážit a, to je velmi zásadní, ho respektovat. Pokus si někdo neváží mého soukromí, neváží si vlastně mě jako člověka, protože to spolu velmi úzce souvisí.

V otázce narušení soukromí se člověk asi nejvíce musí obávat toho, že když se někdo nabourá do našeho soukromí, může určité informace používat proti nám, ztrapňovat nás, vysmívat se, či jinak psychicky týrat. A to bolí, moc bolí...

Já osobně zkušenost s narušením soukromí bohužel mám. Myslím, že zkušenosti jako je ta moje patří k těm, které hodně bolí, zvláště když rána přijde os člověka od kterého by to člověk nečekal, kterému třeba i věřil. Může to začít úplně nevinně, jen třeba vlezlými dotazy ohledně ožehavých témat. A zvláště pokud je člověk věřící, jako například já, nevyhne se otázkám na téma Předmanželský sex. Ano, člověk může dát najevo, že se o tom nechce bavit, většinou to ale vyprovokuje větší zvědavost a dotěrnost. A nejen toto konkrétní téma, ale téma sex a vztahy obecně jsou poměrně tenký led, na který bychom se neměli pouštět, protože zde je jen malý krůček od zvědavosti k nepříjemnému obtěžování a častokrát i narušení soukromí. A pokud se třeba nějak podřekneme, nebo i když se o tom odmítneme bavit, jsou typy lidí, kteří to začnou rozmazávat, překrucovat, rozšiřovat a prodebatovávat. A sedět a slyšet, poslouchat narážky na citlivá témata týkající se zrovna mě, mého partnera či rodiny je opravdu zkouška pevnosti nervů. Já si myslím, že jsem poměrně psychicky odolný člověk, ale po nějakém čase, kdy se mi jedna určitá osoba, kterou nechci jmenovat montovala do vztahů, zpochybňovala můj partnerský vztah, moje názory a postoje jsem i já podlehla a zhroutila se. Probrečené večery v koupelně, úvahy, proč tu jsem, že by všichni byli šťastnější kdybych tu nebyla, žiletka pár centimetrů nad zápěstím... Ale mám milující rodinu, přátelé, kteří se mě vždy postaví a budou se za mě prát a pomůžou mi, oni mě z toho dostali.

Jako křesťan odsuzuji sebevraždy, ale vím, že pouhé „nevinné“ šťourání do soukromí může skončit až tak, že to člověk neunes a rozhodne se skončit. Víím to, vždyť i já jsem byla tak blízko...